

Wnioski końcowe **Raportu Kongresu Katoliczek i Katolików** na temat kształtu i stanu wzajemnych relacji Państwo - Kościół w Polsce na rok 2022.

1. Rzeczpospolita jako dobro wspólne wszystkich obywateli zobowiązuje ludzi wierzących do poszanowania praw i obowiązków wynikających z czynnego i biernego sprawowania władzy świeckiej na jej wszelkich szczeblach, jeśli władza ta spełnia wymóg legalności. Najistotniejszym elementem dobra wspólnego jest swobodny rozwój osób w społeczności z uwzględnieniem gwarancji ich wolności. Obejmuje on: świadomość obywatelską, respektowanie prawa, cnoty polityczne, wartości duchowe i materialne, uczciwość, sprawiedliwość, odwagę i solidarność.

2. Organizacja społeczeństwa demokratycznego nie może być podporządkowana doktrynom filozoficznym, religijnym lub światopoglądowym traktowanym jako nadrzędne. Dotyczy to również społeczeństw o relatywnie jednolitym kształcie kulturowo-aksjologicznym.

3. Państwo i Kościół powinny wykonywać swoje misje w granicach przysługujących im autonomii, zatem w ramach odrębności wspólnot, instytucji, celów i środków finansowych. Oznacza to w szczególności, że na płaszczyznach: prawnej, społecznej, politycznej i ekonomicznej, gdzie oba te podmioty współistnieją ze sobą, nie mogą one tworzyć nieformalnych powiązań lub dopuszczać się nieuprawnionych ingerencji w cudzą dziedzinę.

4. Grupy społeczne identyfikujące się z określonym systemem moralnym, dążące do jego odzwierciedlenia w porządku prawnym państwa, muszą respektować konieczność uwzględnienia przez władzę państwa różnych poglądów moralnych, konkurujących ze sobą w obrębie jednego społeczeństwa.

5. Stwierdzić należy, że praktyka realizacji konstytucyjnej zasady odrębności władz świeckiej i religijnej daleka jest od ducha i litery wyrażonych w polskim prawie. Mimo że zasadnicze ramy naszego systemu prawnego są wystarczające do poprawnego ułożenia wzajemnych stosunków pomiędzy Kościołem i Państwem, to bardzo często dochodzi do przekraczania granic własnych autonomii przez oba te podmioty. Dobro wspólne wszystkich obywateli domaga się jak najszybszej zmiany takiego stanu rzeczy, co leży w interesie nie tylko Państwa lecz także Kościoła.

6. Dla prawidłowego współistnienia Państwa i Kościoła potrzebne jest przestrzeganie przez wspomniane podmioty normatywno-instytucjonalnego charakteru wzajemnych relacji, czyli procedur, które skutecznie eliminowałyby ich relacje nieformalne.

7. Zadaniem Państwa jest stanie na straży porządku prawnego opartego na Konstytucji. Dlatego Państwo, w zgodzie z zasadą równości wszystkich wobec prawa, jest także zobowiązane do egzekwowania odpowiedzialności za postępowanie niezgodne z regułami określającymi prawidłowe relacje pomiędzy Państwem i Kościołem. Kościół natomiast w oparciu o prawo do wolności religijnej winien pozostawać wierny własnej misji i związanej z nią autonomii nie nadużywając zasobów Państwa do realizowania swojej działalności, mającej charakter religijny.

Kongres Koliczek i Koliców
ul. Szczęsna 26
02 – 454 Warszawa
e-mail: biuro@kongreskk.pl